

Anksčiau žmonių sielos kilo į dangų nepaisant to, kad patys neatsiplėšdavo nuo žemės, o dabar galime stebėti pribarstytus debesėlius iš viršaus, kurie panašūs į putojančias jūros bangas, lūžtančias ir įsiliejančias į bendrą žydrynės foną.

Truputis virpulio prieš skrydį šmėžavo kai kurių piligrimų veiduose, glaudėsi Verutės delnuose, bet, lydimas džiaugsmingo mūsų grupės mergaičių kryžstavimo, lėktuvas sėkmingai pakilo į 11km aukštį. Viskas tik prasideda, gresia nesutapinti įspūdžių į багаžą grįžtant, teks už papildomą svorį primokėti.

Aštunta valanda London-Sydney lėktuve. Kertame Indiją. Didžiama po sotaus „mylo“ ir daugybės įveiktų mylių nerodo gyvybės ženklų. Nors Lietuvos laiku 8.30, Bankoke būsime už trijų valandų, t.y. 15.30. Pilant į lėktuvą kurą, jo įgula dar pašalins penkias tonas vienkartinį puodelių, sviesto indelių, ir visų kitų neatpažintų ar pažintų miniatiūrinių plastikinių objektų kariotiškes.

Jau galima būtų pradėti egzistencinius pamąstymus apie laiko reliatyvumą arba tiesiog gyventi Dievišku ritmu ☺

Išpurkšti dichlofosu, čiaudėdami ir apuostyti šuniukų galiausiai išiname į saulę Sidnėjuje. Aleliuja!!! Pagaliau tikras oras ☺ Visi gyvybingi ir strykčiojantys iš džiaugsmo, kol išlaiko vertikalią poziciją, o pakeitus būseną galvos pradeda svirti į vakarų pusę ir gaudyti sapnų bangas.

Bet miegus nuvejame šalin, juk pirma diena Australijoje, o mus pasitinka Blackheath bendruomenė pasiryžusi iškart įlieti į programą ir parodyti nuostabų „Blue mountains“ nacionalinį parką. Pirmyn!

Užkertame anglišku pusryčių ir iškeliaujame pasivaikščioti žemės pakraščiais ☺ Žiema, o krenta ne medžių lapai, bet žievės, o medžiai apsideginę nežūva, o plečia savo populiaciją. Aukštyn kojom šalis tikraja tų žodžių prasme ☺

Nuo turistinio takelio atsiveria užburiantis stačių uolų peizažas. Kryžstaujame ir fotografuojamės apžvalgos aikštelėse, prie termitynų ir krintančių krioklių. Po pietų švenčiame Eucharistiją kaip savo širdžių kvapnią auką Dievui už Jo meilę ir malonių vėją, kuris kalnuose visą dieną be paliovos vertė mus iš koto. Algis mišių pabaigoje pastebi, kad nuovargis paralyžuoja jo gebėjimą šypsotis, tad visi išsiskirstome pas šeimas pailsėti po turnė per pasaulį... Pavargusiems miegas ramus... ☺

2008 07 11

Kitą rytą atsikeliamo anksti ir iš parapijos namų keliaujame į Wildlife park. Pakeliui užsukame paimti savo kaimynėlių anglų, kurie gyvena už varganos valandos kelio. Tie Australijos atstumai..

Taigi po kelių valandų užsidedame spaudus, kad pamatėme Vomatus, kengūras, Koalas, Tasmanijos velnią, Echidną, krokodilą ir dar daugybę kitų unikalių australijos gyvūnų bei paukščių. Romualdas pirmasis pamatęs tikrą kengūrą gavo Algio įsteigtą vardinę premiją- lėkštę sumuštinių ☺

Popiet aborigenų katalikų parapijoje vietiniai gyventojai demonstruoja mums savo šokius ir autentišką aborigenišką instrumentą, kuriuo jų kultūroje groja tik vyrai. Čionykščiai

aborigenai nekalba savo kalba, bet pačioje Australijoje yra labai daug regionų su skirtingomis aborigenų tarmėmis. Ypač smarkiai stengėsi šokėjos mergaitės, kaip tik užsukau pas nykštukus tuo metu, kai pasilipėjusios ant kėdučių prieš veidrodį gražinosi ☺

Kojytės trepsi, smakriukai knapsi, jaunimas šoka, kaip bušas moko ☺ vakare mus atveža i „Bush dance“ kur negavę nieko daugiau pavalgyt tik sumuštinis, neapsunkę skrajojame po šokių aikštelę kaip drugeliai ir sąžiningai penktadienio vakarą pasninkaujame. Žinoma, išbandome šokį pagal Waltzing Matilda muziką, trypiame porose, linijose, atakuojame vieni kitus dižiuliuose ratuose. Visą vakarą labinamės su australais, anglais, amerikiečiais, lenkais, kurių ten susirinko keli šimtai.

2008 07 12

Po sustiprinančių rytmetinių šventųjų mišių į Viešpaties glėbį- KALNUS! Gauname tris gidus ir leidžiamės nuo stulbinančių uolų masyvų į tikrą atogrąžų mišką. Sutinkame raganą Magadą, veido formos uolą, per kurios nosį apačion į slėnį nusirita krioklys. Pakeliui tampame koviniai piligrimai, nes gidas iš drėgnos kreidos išpairo mūsų veidus aborigeniškais ženklais ☺

Fotografuojamės prie krioklių, trijų seserų vaizdo, praeiviai pastebėję mūsų kovinį stilių šypsosi.

Kur buvę, kur ir ne, atsiduriame prie stačiausio pasaulyje kalnų traukinuko, kuris buvo skirtas anglims iš slėnio gabenti. Pasikrauname į sėdynes ir kaip brangus krovinyš kylame aukštyn. Aa kaip statul! Kaip gražu, tik skubame tvirčiau įsikibti.

Viršuje kas džiugiai, o kas ypatingai džiugiai sutinkame pietų sumuštinis ir patrsukiame į kiną. Filmas apie įspūdingą Australijos gamtą per milžiniško dydžio ekraną, tik apie jį nelabai ką galėčiau ir pridurti... Užsnūdau... ☺

Po kino rūpestingieji šeimininkai vežasi mus į seniausią katalikišką bažnytelę Mėlynuosiuose kalnuose. Pagyvenusi moteriškė papasakoja jos pastatymo istoriją. Nors nuo jaunos šilumos ir patogių kėdžių daugumai limpa akys, parapijiečių mylinčios širdys neleidžia užmigti, nes rodydami bažnyčią jie rodo ne tik ją, bet ir savo gyvenimą nuo pat jaunystės. Taip giliai susisaistę jų gyvenimai su šia vieta. Kas patys perdažė, kas jau 40 metų tvarko bažnyčią, kieno vaikai tuokėsi, kieno krikštynas šventė.

Bažnytelė iš pažiūros niekuo neypatinga- maža ie medinė, išties panaši į eilinę Lietuvos kaimo bažnyčią, prisipildžiusi žmonių patirčių atgyja, nes tapo dalimi jų gyvenimo. Todėl negalime neįvertinti, kad mus atvežė čia ir pasidalino tuo, kas jiems brangu ☺

Po to dar sustojame prie stulbinančio uolos krašto ir fotografuojamės su šeimomis, parapijiečiais, tarpusavy. Gąsdiname jautrius senukus lipdami atbrailų kraštais ir darydami nuotraukas. Dieve, atleisk, bet taip gražu ir traukia ☺

Neitiketina, bet vakarienauti mus vežasi į restoraną, pagaliau karštas maistas!! Skaniai pavalgę bendraujame su vietiniais, pildome testo lapus apie Australiją, o jie apie Lietuvą, pakviesti užtraukiame „Šių naktelį per naktelį“ ir WM ☺ susilaukiame ypač gausių ovacijų- ne veltui laužėme liežuvius repetuodami ☺

Dainos tuo nesibaigia, mielas Tony užtraukia „We are australian“ ir išmokę melodiją vienu balsu dainuojame „I am, you are, we are australian“

Vakaro griausmu tampa DJ reperis visų galų muzikantas Algėlis su savo jau kultiniu tapusiu singlu „Jėzus Jėzus“. Girdėjome, kad po šio vakaro Algėlis Paramatos radijuje pakilo į pirmąją naujienų topo vietą.

Pabaigai su Veronika dar pasėdime ant pasaulio krašto ir po truputį išsiskirstome atgal į šeimas.

Sekmadienis!

Atkeliaujame į šventąsias mišias kartu su Blackheath parapijiečiais. Šlovina vietinis jų chorelis užvedančiais aleliuja ritmais ir gilia dvasia. Džiaugiamės išgyvendami tautų bendrystę per tikėjimą.

Vėliau dieną žaidžiame žaidimus su anglais ir lenkais, ir... dalyvaujame bendrose paramatos piligrimų mišiose vakare. Apie dieną užbaigusį koncertą galima paklausti kiekvieno, kuris dalyvavo. Įspūdis tai neįtikėtinas, - sakė, bet tik stiprios dvasios piligrimams ☺

Pirmadienis, 2008 07 14

Iš ryto atsisveikiname su Blackheath bendruomene. Kai kurios moterytės net apsiašaroja iš susijaudinimo, pažada stebėti WYD per televiziją ir minioje ieškoti mūsų. Apsikabiname, sudainuojame atsisveikinimo dainą. Kad ir skiriamės, bet žinome, kad tolimoje pietų šalyje liks daug mylinčių širdžių. Gera jausti, kad visam pasauliui yra daug draugų ir niekad nesame vieniši.

Į Sidnėjų!

Atkeliaujame apie dvyliką. Mus pasitinka, ir iš n-iolikto karto nusprendžia, kad visgi galutiniu planu mes gyvensime su šeimomis. Gauname piligrimų kuprines su visa reikiama amunicija Dievo eiliniams- katekizmu, evangelija, rožiniu, liturgijos ir transporto knygeles bei pagalbos priemones nakčiai stadione. Laukdami visai nelauktų pietų žaidžiame regbį, krepšinį. Vėliau iškeliuojame į miestą. Dauguma pirmąją popietę Sidnėjuje praleidžiame Darling uoste įrengtame akvariume stebėdami ryklius, Rajas, didžiulius vandenyno vėžlius, plaukiojančius virš mūsų galvų. Taip pat nusišypso sėkmė išvysti Australijos stebuklą ančiasnapi, koralinių rifų gyventojus. Važiuojame į šeimas džiugūs. Aleliuja!

Antradienis

Nauja Viešpaties diena. Keliamės anksti, nes norime išnaudoti laisvą laiką. Taryba iškeliuoja į pranciškoniškos šeimos susitikimą, o mes skubame į uostą ir išplaukiame į Ramųjį vandenyną stebėti banginių! Pakeliui vyksta intensyvi fotosesija prie atsiveriančio operos ir garsiojo Sidnėjaus tilto vaizdo, tačiau greitai išplaukiame pro stačias pakrančių uolas į atvirus vandenį ir visų fotoaparatus objektyvus nukreipiame į banginius! Visa banginių kompanija migruoja pro mus, visai arti! Savo akimis pamatome garsiuosius fontanus iš jų nugarų ir gražiausias galingas uodegas.

Kas keletą minučių jie vis iškyla į paviršių kvėpuoti ir mes kaip kokie medžiotojai, igudusiomis akimis iškart puolame savo laiveliu vytis milžinų grupę. Nuo įspūdžių rodos net laivas nusėdo kiek.

Grižę į sausumą keliaujame medžiotis pietų. Ruošiamės jaunimo dienų atidarymo mišioms. Po truputį susirenkame visa grupė ir įėję ne pro savo vartus netyčiomis atsiduriame pirmosiose eilėse prieš altorių. Dabar tikrai Blue mountains bendruomenė gali matyti plevésuojančią Lietuvos trispalvę ☺ Pajaučiame tikėjimo vienybės didybę. Šitokia masė žmonių švenčia eucharistiją ir gieda kartu su angelais! Danguje lėktuvai dūmais piešia kryžių, ichthus ženklą, užrašo JESUS didmiesčio danguje ir WELCOME mums, piligrimams. Mišias aukoja vietinis kardinolas, klausomės pamokslo, kaip turime nepaliauti siekti šventumo, kaip Šventoji Dvasia prikelia ir palaiko bažnyčią.

Po mišių vėl laisvas laikas ir visi skirstomės kur ką labiau traukia ☺

Trečiadienis

Pirmoji diena, kada susitinkame su visais lietuviais bendram maldos laikui. Aplinkui daugybė vaikinių ir merginų juodais drabužiais ir visi kalba lietuviškai, net keista, bet labai gera.

Šloviname, klausomės vyskupo katechezės apie Šventąją Dvasią ir švenčiame mišias. Visą laiką vyksta ir susitaikinimas su Dievu, daugelis tylomis eina išpažinties.

O jau tada į pranciškoniską festivalį Bounday beach! Vietiniams gal ir atrodo, kad liepos mėnesį, per australiškas Kalėdas yra per šalta maudytis, bet mes šiauriečiai įšilę šokame į Ramiojo vandenyno bangas. Kokios bangos! Aplinkui nemažai ir banglenčių mėgėjų, ir daug kitų, kuriems vanduo nepasirodė per šaltas ☺

Ilgai laukę pagaliau sulaukiame pagrindinio festivalio atlikėjo- Stan Fortunos. Brolis pranciškonas grojantis krikščionišką repą. O aš maniau, kad repas man nelabai, bet jau po poros minučių visi vieningai dūkome su Fortuna repuodami „ey, no party like a catholic party, cause the catholic party don't stop! yeh“

Grupelė mūsų nedalyvauja koncerte, nes išvažiavo lipti tiltu. Nori išbandyti, ką reikia būti skruzdėliukais. Užtat pamato visą šviesomis sužibusį vakaro Sidnėjų iš viršaus ☺ Dar viena dieną kartą saulė per šiaurę nusirito į vakarus.

Ketvirtadienis, 2008 07 17

Ryte vėlgi katechezė su lietuviais, o po jos popiežiaus pasitikimas. Pusė Sidnėjaus susirenka į uostą laukti išsilaipinusio popiežiaus Benedikto palaiminimo. Kadangi mūsų grupė labai savarankiška, tai ir veikla dienomis labai įvairi. Kas sutiko popiežių, kas leido laiką vandenyno pakrantėse, mes su Vaida iškeliavome į kalnus. Visi skirtingai, bet visi laimingai ☺

Penktadienis

Paskutinė katechezė su lietuviais ir Kryžiaus kelias per Sidnėjaus gatves. Visi piligrimai turi savo stotis, iš kurių stebi ir apmąsto visą Kryžiaus kelią. Mūsų grupė gauna vietas prie

Operos, nors ir ne visiems nusišypso sėkmė ten patekti. Visos stotys inscenuotos, realistiškos ir paliečiančios. Veiksmą lydi orkestras. Po jo visi patraukiame i Barangaroo, kur turi prasidėti šlovinimo koncertas.

Nepaprastas vakaras! Didžiulė jaunimo minia šlovina Sidnėjaus centre! Skanduojamas Jėzaus vardas. Tai Jis yra viso jaunimo, Sidnėjaus ir viso pasaulio Viešpats. Ir tegul apie tai sužino šio didmiesčio žmonės, kurie iki šiol Jo nepažino. Tai Šventosios Dvasios veikimas. Scenoje išstato Švenčiausiąjį sakramentą. Jėzus turi būti čia su mumis. Ir čia pat aikštėje sukumpame melstis ir adoruoti Jį. Awesome God... Čia tai evangelizacija miestui! Ačiū Dievui...

Šeštadienis

Išaušo lauktoji diena, kada susipakuojame daiktus ir kaip piligrimai vienu būriu išeiname i pagrindinę aikštę, kur su viso pasaulio jaunimu ir popiežiumi dalyvausime vigilijoje ir praleidę ten pat naktį, sekmadienį švęsime šventąsias mišias. Einame pėsčiomis nuo garsiojo tilto, pro kurį dėl mūsų pusdienį uždarė mašinų eismą. Užtai jį pakeitė minios džiaugsmingo jaunimo ir jūra margaspalvių vėliavų.

Žygiuojame su giesmėmis, kilometrai tirpsta pietų saulėje. Jėzau, šlovinam tave, šlovinam tave, jėzau šlovinam tave, šlovinam tave...

Pakeliui mūsų minią sutinka ne tik draugiški savanoriai, bet ir protestuotojai, homoseksualų santuokų, celibato panaikinimo šalininkai, kurie apmėto piligrimus prezervatyvais, tik šįkart viskas apsiverčia ir ne krikščionys yra mažuma, o piktojo bandymai niekingai atrodo prieš šimtatūkstantinę katalikų minią. Viešpatie, laimink tuos sužalotus žmones..

Jau visai šalia, visai arti stadionas. Gauname maisto paketus ir užimame savo sektorių, įsikuriame parai ant žemės ☺

Užkandžiaudami, snausdami laukiame atvykstant Benedikto XVI. Prasideda vigilija, vakaras, kurio jausenos neišeina perteikti. Daug širdžių, daug sielų su savomis žvakelėmis uždegančių vieną didžiulį tikėjimo žiburį, kuris tą naktį apšvietė daugiau nei Sidnėjū, o visus, kurie dvasia buvo kartu.

„Nebėra nei žydo nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzujė!“ Daugybė tautų ir vienas Dievas. Daugybė žmonių, o viena Dvasia. Abba, Tėve. Tegul, Viešpatie, negęsta tikėjimo šviesa mūsų širdyse ir grįžus į namus, kasdienius darbus.

Daugelis po vigilijos patraukia į adoracijos palapines, į tylų susitikimą belaukiant brėkstančio sekmadienio.

Sekmadienis, 2008 07 20

Pasaulio jaunimo diena ☺ kaip ir visą savaitę, taip ir šiąnakt Dievas padovanojo puikų orą, ir, kaip Marija sakė, niekas naktį miegodamas nesušalo išskyrus ją. Nors ryte labai gera gulėti miegmaišy kaip kokoniukams ir neišsiristi ☺ džiaugiamės išsimiegoję, narstome likusias maisto atsargas ir tokiu būdu sulaukiame atvažiuojančio popiežiaus ir mišių.

Popiežius atvažiuoja su palyda ir prasuka ratu per stadioną laimindamas piligrimus. Netrukus prasideda iškilmingos šventosios Mišios. Giesmes gieda galingas choras, groja orkestras, mišių auka pilna didybės. Pabaigoje popiežius palaimina ir išsiunčia mus. Sužinome, kad kitos jaunimo dienos vyks Madride, Ispanijoje.

Dar pavalgome, nusifotografuojame ir draugišku būriu pasukame atgal į miestą. Atgal dėl grūsties einame lėtai, bet su šlovinimo giesme ir malda laikas neprailgsta. Grižę visi skirtingai atsiveikina su miestu. Vieni pavargę vakaroja su savo šeimomis, kiti vaikšto po naktinį Sidnėjų.

Lik sveikas, gražusis Dievo mieste.

Pirmadienis- antradienis

Išjudame link oro uosto. Vis dar tęsiame jaunimo dienas, traukinys giedam aleliuja su čekais, miestas dar vis nerimsta.

Lėktuvo skrydis penktą, o nusileidimas Londone - 6.30 ryte, nors skrydžio trukmė 24, o ne 12 valandų. Įdomu ☺ Visą skrydį keliaujame su tamsos zona, taigi supa ilga, paros trukmės naktis, iki pat rytų Europos. Užtat vidury nakties gauname „kvapnias“ maisto porcijas- pietaujame, pusryčiaujame. Pramerki akis ir žiūri, ogi pasta pas tave keliauja... Taip ir pasiekėm Londoną, o iš jo jau atrodo namai ranka pasiekiami. Nors ir peršalę dauguma nuo sėdėjimo tarp kondicionierių, bet sėkmingai grįžome namo, ALELIUJA! Šlovė Dievui ☺

Ir kai jau visai automatinį režimą įsijungę ėjome į atvykimo salę Vilniuje, jėgas kaip mat gražino būrys pasitinkančių brolių ir sesių ☺ Ačiū už tokią nuostabią staigmeną ☺

Dėkojame Dievui už visas patirtis, kurių prisipildė pastarosios dvi savaitės taip gausiai, kad, regis, keliovome žymiai ilgiau..